

SPALIS 1980 OCTOBER

SKAUTU AIDAS

SKAUTU AIDAS

USPAS497-840

SKAUTU AIDAS - a magazine published monthly except July and August by the Lithuanian Scouts Association, Inc. a not for profit Illinois Corporation organized under IRS Code 501(c)(3)

Second Class postage paid at Chicago, Illinois

Business Manager:
Mrs. Malvina Jonikas
6346 So. Washtenaw Ave.
Chicago, IL 60629

Mėnesinis žurnalas, išskyrus liepą ir rugpiūtį
Isteigtas 1923 m. Šiauliuose

Leidžia:
Lietuvių Skautų Sąjungos Pirmija
233 Coe Rd.,
Clarendon Hills, IL 60514

Redakcija:
v.s. Alė Namikienė
6041 So. Fairfield Ave.,
Chicago, IL 60629
Tel. 312/925-5390

s. Antanas Dundzila
v.s. Sofija Jelionienė
v.sl. Gintia Remeikytė
v.s. Antanas Saulaitis, SJ
s.v.sl. Robertas Vitas
v.s. Vladas Vijeikis
v.s. Bronius Žalys
Kalbos priežiūra Juozo Plačo

Administracija:
v.s. Malvina Jonikienė
6346 So. Washtenaw Ave.,
Chicago, IL 60629

Spausdina ViVi Printing, Chicago, IL

Prenumerata:
Metams - \$5.00, pusei metų - \$3.00
atskiras numeris - 50 ¢.
Garbės prenumerata - \$10.00
Garbės leidėjo prenumerata - \$25.00

Gautoji medžiaga taisoma kalbos ir stiliaus atžvilgiu, o talpinama redakcijos nuožiūra, budint lietuviškos skautybės siekių tarnyboje.

Viršelyje: Aušros Vartų paukštytės kelia vėliavą
Nuotr. A. Grigaičio

REDAKCIJOS PARAŠTĖ

Praėjusios vasaros prisiminimui spausdiname Pauliaus Jurkaus pasakojimą iš naujai rengiamos knygos. Skautiškai dėkojame mielam rašytojui už šį rašinį, kurį jis atsiuntė specialiai SKAUTŲ AIDUI.

Sesės ir broliai stovyklavę „Rambyne“, Kalifornijoje, Atlanto rajono „Suktinyje“ ir Clevelando bei Detroito — „Atžalyne“, atsiuntė SKAUTŲ AIDO redakcijai sveikinimus. Ačiū, ačiū, AČIŪ!!!

J. ps. Bronė Stravinskienė atsiuntė straipsnį SKAUTŲ AIDUI. Labai dėkojame. Straipsnį pašidėjome tolimesnei progai. Sesė Bronė yra Chicagos skautininkų ir ramonvės valdybos narė, dainuoja Dainavos ansamblyje ir 14 metų mokė istoriją Kristijono Donelaičio lituanistinėje mokykloje.

Spausdiname s. Irenos Šerelienės eilėraštį, kurį ji parašė ypatingo susikaupimo vakare, 1968 m. Tautinėje stovykloje. Buvo minima Lietuvos laisvės kovotojų diena. Vėlai vakare šv. Mišių metu skautės iš Toronto skambino kanklėmis, o v.s. Stepas Kairys smuiku griežė „Lietuva brangi“. Šiomet suėjo 10 metų, kai netekome v.s. S. Kairio ir 40 metų kai buvo uždaryta laisva ir laiminga Lietuvių Skautų Sąjunga.

Nuoširdus ačiū p. Algiui Grigaičiui už eilėraščiui iliustraciją.

* * *

Sekantį mėnesį yra kelios datos, kurias vienetuose turėtume prisiminti, paminėti.

Lapkričio 1 d. — Lietuvių Skautų Sąjungos 62-rasis gimtadienis.

Pradedant skautų-skaučių ir baigiant skautininkų-ių draugovėmis, LSS gimtadienius reiktų įprasti tinkamai paminėti.

Skautams ir prityrusiems skautams reikia suruošti linksmą „Gimimo dienos“ sueigą. Būtinai turime prisiminti apie pirmosios skilties įkūrimą (tas eina kartu su Lietuvos laisvės atgavimu), paminėti Pirmūną v.s. Petrą Jurgelą.

Vyr. skautėms ir skautams vyčiams gera proga kartu suruošti sueigą lietuviškosios skautybės tema. Prof. S. Šalkauskis dar laisvoje Lietuvoje sakė: „Skautizmas kaip tik stengiasi lavinimasi bei auklėjimasi paremti savarankiškuoju jaunimo veiklumu, kad jis įprastų savo pajėgomis stebėti, mąstyti, apsispręsti, veikti, žodžiu tariant, vaidinti aktyvią rolę savo išsilavinime bei išsiauklėjime ir dargi aplinkybėse, kurios reikalauja tikros iniciatyvos ir kultūrinio kuriamojo užsimojimo.“ Rimtai pagalvokim vyresnieji ir vadovai!

Perkelta į 14 pusl.

LSS Tarybos Pirmija
korespondenciniame posėdyje,
įvykusiame 1980 m. liepos 22 d.
Geležinio Vilko Ordinu apdovanojo
v.s. Mykolą Naujokaitį.

v.s. Mykolas Naujokaitis

PRARADUS LAISVĘ SAVAME KRAŠTE

Prieš keturiasdesimt metų mūsų kraštas, mūsų tėvynė buvo užimta, okupuota rusų. Lietuva išgalėjo būti nepriklausoma tik tarp Pirmojo ir Antrojo pasaulinių karų, apie 20 metų.

Tautiškam, lietuviškam darbe buvo daug nuveikta, buvo daug padaryta per tuos trumpus laisvo gyvenimo metus. Svarbiausia, tačiau, iš visų siekių buvo tuo laikotarpiu išauginta labai tautiškai susipratusi karta, kuri parodė ir teberodo nepaprasto laispio tautinį atsparumą mūsų okupuotame, gimtajame krašte rusams ir visai rusinimo akcijai: mokykloj, bažnyčioj ir visame viešame gyvenime.

Mūsų skautiškasis veikimas, skautavimo supratimas, įgyvendinimas, pritaikymas prie lietuviškojo gyvenimo išaugo Lietuvoje. Ten Skautų Sąjunga susikūrė. Ten subrendo visi skautiško gyvenimo bruožai, subrendo vadai, papročiai, laužai ir laužavedžiai. Ten išaugo, išbujojo skautiška daina. Ten buvo paruošti pagrindai ir rėmai skautiškai-lietuviškai ideologijai, kurios įgyvendinimas jaunos skautės ir skauto širdies ir proto apimty tapo realybe. Tad skautiškoji jaunimo mokykla visoj savo pilnaty išaugo ir subrendo Lietuvoje.

Šiais metais reikia su liūdesiu ir širdgėla prisiminti okupuotos Lietuvos vargus, mūsų brolius kenčiančius rusų jungo svorį, o taip pat turim prisiminti, kad šiais metais suėjo keturiasdesimt metų, kai skautiškam-lietuviškam veikimui buvo okupanto uždėti skaudūs rėžiniai, kai prievartos stabdžiai sulaukė visą auklėjimo sistemą; kai skautų organizacija buvo uždaryta ir daugelis jos vadų buvo patalpinti į

s. Mykolas Naujokaitis — Lietuvos pogrindžio centrinio štabo narys, 1940 m.

kalėjimus, kur daugelis jų buvo skaudžiai kankinti, kai kurie nužudyti, o kai kurie buvo išstremti į Sibirą, ir po sunkaus ir skurdaus gyvenimo ten mirė. Skautų ir skautų vadų kančios buvo tik dalis lietuvių kasdieninio gyvenimo rusų okupacijoj. Dienomis ir naktimis lietuvis nebuvo ir dar vis nėra tikras, kad rusų kareiviai ar policija neįsilauš į

v.s. Mykolas Naujokaitis — 65 metų sukaktuvinininkas, 1980 m.

gyvenamus namus ir, esant ar nesant priežasties, suims ir patalpins į kalėjimą. Patirtis sako, kad rusai Lietuvoje skaito visus gyventojus Rusijos priešais ir mėgina visais būdais juos naikinti. Tik tie gali, gal ir tikrai laikinai, pasilikti saugūs, jei jie pilnai pasiduoda rusams, vykdo jų nurodymus, aktyviai dalyvauja rusinimo veikloj.

Pirmosios rusų okupacijos metais daug lietuviško jaunimo — skautų stojo organizuoti pasipriešinimo rusams, tai veiklai vadovauti, ar tapo rezistencinės veiklos nariais. Šios veiklos organizatoriai kėlė dvasinį antirusinį nusiteikimą, skiepė mintį, kad išlaikyti tautinės savigarbos lygį, kad nevykdyti rusų nurodymų ir pagaliau priešintis rusų įsakymams. Tokia rezistencinė veikla buvo greitai okupanto pastebėta. Rusai pradėjo suimti ir žariamus asmenis. Veiklai pasišventę lietuviai išėjo į pogrindį ir toliau veikė siekdami tų pačių tikslų. Pogrindžio veikloj susikristalizavo tautinio sukilimo mintis. Buvo kruopščiai dirbta pasiruošti, rasti žmonių ir priemonių, progai atsiradus sukilti prieš rusus ir išsikovoti savai tėvynei nepriklausomo gyvenimo rytojų.

Jauni idealistai nepramatė per daug sunkumų. Buvo gavę paskatinimo iš vyresniųjų ir tikėjo, kad rusų-vokiečių karo galimybė yra tikra ir kad tokia proga bus labai palanki lietuvių viltims įgyvendinti. Juk taip nesena istorija parodė, kad po to kai rusai ir vokiečiai nusiaolino Pirmojo karo metais, mažosios tautos rado galimybę atsikurti. Toki samprotavimai buvo ypač stiprinami tuo, kad rusų kareiviai matyti Lietuvoje, nesudarė įspūdžio esą pirmaeiliai kovotojai, o labiau per-

vargę kaliniai ar vergai, kurie tik ieškojo progos pabėgti ir nusikratyti persekiojimo ir jungo.

1981 metais mes turėsime progos ir pareigą paminėti tuos mūsų skautijos narius, kurie tapo tautos didvyriais kovodami prieš rusų okupantą: nukankinti kalėjime, ištrėmti Sibiran, ar žuvę savame krašte. Jų skaičiai sąrašuose yra labai dideli ir jų gretos tankios; aš, tačiau, parinkčiau du skautininkus:

1. s. Juozą Milvydą, žuvusį sukilimo metu ginant Kauną ir

2. Vyriausią Skautininką Juozą

Sarauką, rusų sušaudytą kalinių grupėje prie Červenės.

Abu skautininkai šventai atidavė aukščiausią savo auką sąžiningai eidami pareigas Lietuvai. Jie nesu-
vejojo gyvenimo kely, kai išgirdo Šauklio trimtą. Jauni lietuviai skautai šiame svečiame krašte gali rasti nesuskaitomų progų susipažinti su skautiško-lietuviško gyvenimo didvyriais ir prasmingai pasinaudoti jų pavyzdžiu pareigingume, uolume, sąžiningume ir ypač jų parodyta didžia meile broliui lietuviui ir savai Lietuvai.

KUMPIS 24

„Kumpis 24“ skamba kaip koks slaptažodis iš skautiško žaidimo ar iš kokios slaptosios pagrindžio tarnybos. Šiuo atveju, stebėtina ar ne, taip iš tikrųjų ir yra: „Kumpis 24“ yra 1940-41 m. lietuvių rezistencijos darbuotojo naudotas vardas.

Šį rudenį sukanka 40 metų nuo lietuvių laisvės kovų rezistencijos pradžios. Apie šią sukaktį „Draugo“ vedamajame 1980.VIII.5 jau rašė v.s. Bronius Kviklys, irgi pagrindžio darbuotojas, autorius, tarp kitų dalykų iš Lietuvos emigracijon drąsiai išsivežęs tuometinės pagrindžio spaudos rinkinį. Rezistencija yra brangus mūsų tautos epas, rezistencijos sukaktis yra pagarbiai, kaip didelė šventė, minėtina. Lietuvių Skautų Sąjungos vadovybė šią sukaktį jau irgi tinkamai pabrėžė, tuo duodama toną tolimesniam rezistencijos akcentavimui šiandien.

Šio rudens rugsėjo 2 d. Lietuvių Skautų Sąjungos skautininkui Mykolui Naujokaičiui suėjo 65. metai amžiaus. Sukakties proga, o taip pat pagarbiai iškeliant jo didvyrišką įnašą laisvės kovų pogrindyje, LSS Tarybos Pirmija Sukaktuvininką apdovanojo Geležinio Vilko ordinu. Apdovojimui sukaktuvininkas buvo nominuotas kiek neįprastu peticijos keliu; tačiau tai supranta-

ma, nes šiuo kartu tai buvo tikrai išskirtinas apdovanojimas Geležiniu Vilku — įvertinant ir sukaktuvininko nuopelnus, ir jo asmenybę. Tokios išskirtinos asmenybės apdovanojimas visus ypatingai džiugina dar dėl to, kad po herojiškų žygių sukaktuvininkas išliko gyvas, gyvena su šeima JAV-se ir aktyviai dalyvauja lietuvių skautų veikloje. Daug daugiau juk turime žuvusiųjų karžygių...

Kumpio 24 — Mykolo Naujokaičio įnašas rezistencijoje nebuvo eilinis. Štai kokį epizodą aprašo plk. Kazys Škirpa, paskutinis Nepriklausomos Lietuvos įgaliotas ministeris Berlyne, rezistencinio Lietuvių Aktyvistų Fronto vadovas, 1941 m. laikinosios vyriausybės ministeris pirmininkas, 1940-41 rezidavęs už Lietuvos ribų ir ten dirbęs, organizuojant 1941 m. sukilimą. Cituojame iš K. Škirpos „Sukilimo“:

Negalima nepaminėti ir Vilniaus L. Aktyvistų Fronto štabo nario Mykolo Naujokaičio, kuris buvo žinomas slaptažodžiu „Kumpis 24“. Jis vyko į Berlyną painformuoti apie pasirengimus sukilimui ir Laikinajai Vyriausybei sudaryti. Tai buvo 1941 m. kovo mėn. Atlikęs uždavinio pirmąją dalį, Naujokaitis grįžo, kad atliktų ir antrąją, reikiamas žinias išmokęs atmintinai. Laimingai perėjęs pasienio vielų užtvartą,

Lietuvių laisvės kovų — pagrindžio pastangos buvo plačiai apibudintos spaudoje lietuviškai ir angliškai. Tai inspiruojantis pasis-
kaitymas visiems laikams, visoms kartoms.

Konkrečiai apie M. Naujokaičio veiklą rezistencijoje galima rasti žinių šiose knygose: K. Škirpos „Sukilime“, P. Jurgėlos „Lietuviškojo skautijoj“, N. E. Sūduvio „Vienų vieni“, Br. Kviklio „Akademineje skautijoje“, A. Budreckio „The Lithuanian National Revolt“ ir kt. Periodikoje — L. Prapuolenio 1951.VI.23 d. „Draugo“ laidoje, A. Dundzilos straipsnyje, tilpusiam „Į Laisvę“, Nr. 10 (47), 1956 ir t.t.

Pokalbyje su redaktore M. Naujokaitis dar paaiškino, kad savo rezistencinį vardą pasirinko naudodamasis Nepriklausomybės atstatymo kovų savanorio, 1920 žuvusio 19 metų amžiaus karo lakūno Juozo Kumpio pavarde. Prijungtas skaičius „24“ simboli-
nės reikšmės neturėjo: norėta vardą padaryti komplikuočiau ir sunkiau susekamą.

buvo pastebėtas pasienio sargybinių, kurie pradėjo šaudyti. Atsišaudydamas mėgino grįžti atgal, bet iš ten jau sutiko taip pat šūvius. Vienos kulkos peršautas per krūtinę, kitos per dešinę koją, leidosi likusiomis jėgomis į gretimą miškelį. Jį privijusius pasienio sargybinių šunis nušovęs, jau buvo beapsiekiąs priedangą, kai gavo dar trečią kulka. Sukaukęs likusias jėgas, pasislėpė miško tankumyne. Tik rytojaus dieną sargybiniai jį ten rado be sąmonės. Pristatė į Tauragės ligoninę, kur budėjo kaip tik viena iš seselių, slapta aktyvistų bendradarbių.

Kai M. Naujokaitis trumpam laikui atgavo sąmonę, jis perdavė seselei, ką atmintinai buvo išmokęs. Toji žinojo, kam informacijas reikia siųsti toliau. Informacijos iš jos leido štabui orientuotis, kada gali prasidėti karo veiksmai. Tuo tarpu atsigavęs sužeistasis Naujokaitis, iš Kauno gavus įsakymą, buvo įmestas į NKVD sunkvežimį ir atgabentas į Kauno sunkiųjų darbų kalėjimą. Laikė jį kalėjimo ligoninėje, kad susti-

prinę galėtų apklausinėti. Jam šyptelėjo laimė, kad karui kilus bolševikai nespėjo jo paimti iš ligoninės. Šiandien jis laisvėje kaip gyvas liudininkas to heroizmo, kuris suspindėjo tarp Lietuvos jaunimo anais rezistencijos metais.

Mykolo Naujokaičio veikla pagrindyje tęsėsi ir vokiečių okupacijos metais. Kai teismo salėje jam buvo pašnibždėta, kad jo jau rūmuose ieško Geštapas, jis nusiėmė nuo krūtinės teisėjo ženklą, pareiškė, kad „Teismas skelbia pertrauką“ ir per šonines duris išėjo į koridorių. Koridoriuje jį pasitiko asmuo, klausdamas, kurioje salėje posėdžiauja teisėjas Naujokaitis. M. Naujokaitis parodė jį tik ką apleistos salės duris ir viešai Kaune daugiau nebesirodė ...

Sukaktuvininkas yra gimęs 1915

rugsėjo 2 d., Lietuvoje baigė teisę, o aspirantu — karo mokyklą. Aktyviai dalyvavo skautų judėjime nuo mažens, su lietuviais skautais dalyvavo užsienio išvykose. 1940 m. pradėjo pagrindžio veiklą, buvo Vilniaus centrinio štabo narys, viso 4 kartus slaptai perėjęs Lietuvos — Vokietijos sieną; vokiečių okupacijos metais — Lietuvių Fronto vadovybės narys. 1944 m., nežiūrind kad buvo vokiečių gaudomas, su šeima pasitraukė į vakarus, vėliau atvyko į JAV. Dar Lietuvoje vedė Eleną Jasiukaitytę, gailestingą seserį, jį slaugiusią Tauragės ligoninėje. Amerikoje Naujokaičiai užaugino sūnų Saulių ir dukterį Mariją. Sukaktuvininkas buvo LSS Ramiojo Vandenyno Rajono vadu, LSS Garbės Teismo pirmininku ir ėjo

kitas pareigas.

Heroiškai malonaus ir džentelmeniško skautų sąjūdyje užaugusio ir besidarbuojančio Mykolo Naujokaičio darbai Lietuvių Skautų Sąjungą iškelia į kasdienybėje rečiau sutinkamą lygį. Šia proga tad gal netiktų sveikinti sukaktuvininką su ordinu, nes ne ordinas sukaktuvininką, bet sukaktuvininkas mūsų sąjūdį iš tikrųjų praturtino ir iškėlė.

Gi sukaktuvių proga su nepaprastai didele pagarba savose širdyse, protuose ir akyse, drįstame Mykolui Naujokaičiui palinkėti asmeninės sėkmės ir tų vilčių išsipildymo, kurių vedamas prieš 40 metų jis buvo žinomas „Kumpio 24“ vardu.

Antanas Dundzila

Tu, kuris vaikštai žvaigždynų
taikais,
Tu su mumis esi.

Koplyčioje be aukso ir sidabro,
Ir be kristalo kandeliabrų,
Koplyčioje, kur skliautuose dangus
Ir navos — vakaras ramus,
Koplyčioje, kur grindys smėlio
Ir sienos — tik šešėliai,
— Tu mus lankai.

Ir kanklės ir naktis
Paliečia mūs' širdis.
Tremty buvai ir Tu,
Ir mes čia — be namų ...
Vien žvakių vargana šviesa
Mus glosto šiluma ...
— Tu daliniesi duona.

Taika ramina sielą,
Tyli, kaip ši naktis.
O, Visagalis Dieve,
Tik nenutyla ilgesys! —

... Ir kanklės rauda čia
Lyg paslapčia, lyg paslapčia ...
— Išveski, Tėve, mus.

Naktis liūliuoja žemę
Kaip motina vaikutį mažą.
Tik ten toli, aukštam skliaute,
Tarsi našlaitė pamiršta,
Tarsi paklydusi vėlė,
Krūpčioja verkianti žvaigždė ...
— Pažvelki, Viešpatie, pažvelk.

Tu, kuris vaikštai žvaigždynų takais,
Tu Tėvą už mus meldi.

s. Irena Šerelienė

SU SKAUTYBE MES SIEJAM DAINAS

Kalbamės su dainuojančiom sesėm

*Daina, daina,
lietuviška daina,
svajonių žavesio,
ir graudulio,
ir džiaugsmo kupina,
tu užliūliuok mane
motulės lopšine.*

J. Mikštas

Džiaugiamės, kad mūsų jauni-
mas su užsidegimu ir ištverme šoka
tautinius šokius, tačiau dar džiugiau
nuteikia kiekvienas naujai įsisteigęs
dainos vienetas, nes bedainuojant (ir
besimokant dainuoti) geriau išmoks-
tama lietuviškai kalbėti, turtėja
jaunuolio lietuvių kalbos žodynas.

Tad ir žinių apie pirmuosius
žingsnius žengiančias KERNAVĖS
tunto dainos entuziastes sutikome su
pritarimo šypsniu ir katutėmis.
Dabar, po maždaug 1 1/2 metų ir
keliolikos įvykusių jų sėkmingų
pasirodymų Chicagoje lietuvių (ir
net amerikiečių) auditorijai, negalė-
jome negirdomis praeiti pro šias

simpatiškas, elegantiškomis vakari-
nėmis suknelėmis vilkinčias, jaunas
seses.

— Ką galite mums apie save
pasakyti? — dainų aidams nutilus
paklausiau šių darbščių dainos
mylėtojų, nepabūgstančių nei sniego
pusnių, nei liūčių, nei tolimo nuoto-
lio, kai tenka važinėti į repeticijas,
kai tenka kartais net 2 kartus
savaitgalio metu savo „dainų skry-
nelę“ atidaryti.

Štai keli klausimai ir keliolika
jaunatviškų atsakymų į juos.

*Dainomis džiuginame klausytojus.
Sėdi iš kair.: Linda Chiapetta,
Audra Aleknaitė, Vida Rėklaitytė.
Stovi: Lisa Chiapetta, Dainė Kerely-
tė, Vilija Traškaitė ir Viktorija
Meilytė. Nuotraukoje nėra Sofijos
Daukutės.*

J. Tamulaičio nuotr.

— Esate jaunos sesės, pamilusios
lietuvišką dainą, skiriančios jai gerą
dalį laisvalaikio. Kaip vadinasi jūsų
dainuojantis vienetas? Kuriam Chi-
cagos tuntui priklausote? Ar esate
studentės ar aukštesniųjų mokyklų
mokinės?

— Kol kas mūsų dainuojantis
vienetas neturi vardo. Visos daini-
ninkės priklauso Chicagos KERNA-
VĖS tuntui. Viena sesė yra studentė,
o kitos — aukštesniųjų mokyklų
mokinės, — pasakoja Audra Alek-
naitė.

— Kas tą meilę dainai jumyse
sužadino? Ar visada mėgote dainuo-
ti ar gal stovyklose dainuojamų
dainų aidai jūsų širdyse nenutilo? O
gal turite dainuojančias mamas?

Audros atsakymas: — Dainos
meilė kiekviename žmoguje yra
sužadinta nuo pat jaunystės. Daina
pamilta stovyklose, mokyklose,

Dainė ir Audra

Vida

Vieneto vadovė v.s. Vanda Aleknie-
nė; šalia — L. Chiapetta.

namie. Meilė jai negimsta viename
susitikime.

Dainė šypsodamasi sako:

— Mano mama mėgsta dainuoti,
bet ji nėra dainuojanti mama. Aš
dainą pamilau stovyklaudama.

Sesė Vida prisipažįsta, kad nuo
mažens ji visada mėgo dainuoti su
savo mama ir močiute.

— Ar seniai susibūrėte į šį
vienetą? Ar keičiasi jo sąstatas?
Kurios sesės dabar dainuoja (kurios
anksčiau)? Kurios iš jūsų pritariat
gitaromis?

— Susibūrėme 1979 m. į šį
vienetą, kurio sąstatas yra šiek tiek
pasikeitęs. Dabar dainuojame septy-
nios: Audra Aleknaitė, Linda ir Lisa
Chiapetta, Vida Rėklaitytė, Sofija
Daukutė, Dainė Kerelytė ir Vilija
Traškaitė. Audra, Linda ir Vida
pritaria gitaromis. Anksčiau dar
dainavo Lisa Kosmonaitė, Kristina
Likanderytė, Viktorija Meilytė, Ne-
ris Pupiūtė ir Daina Titenytė.

Vida dar priduria:

— Linda, Lisa, Audra ir aš prieš
5-6 metus stovykloje pradėjom gro-
ti gitarom ir giedoti šv. Mišių metu.

— Labai svarbu, kas buvo ta
žiežirba, kuri davė pradžią šio darbo
imtis. Kitaip, kas buvo įsteigėja šių

besišypsančių, dainuojančių sesių?

— Sesė Vanda, turbūt matyda-
ma, kad mūsų balsai tokie „lakštin-
gališki“, sušaukė mus balsų lavinti,
— paaiškina sesė Vida.

— Kur ir ar dažnai tenka dai-
nuoti? Ne kartą teko girdėti jus ir
pamaldų metu Jaunimo Centre, o
taip pat ir stovyklose giedant. Ar
savanoriškai pačios pasisiūlot ar
esate kviečiamos? Ar tenka ir ameri-
kiečius su lietuviškomis dainomis
supažindinti?

— Dainuojame, kur esam kviečia-
mos, dažniausiai Jaunimo Centre
per sueigas ir minėjimus. Tenka ir
amerikiečiams padainuoti, pvz.,
šiomet Vasario 16 praga didžiuliame
Ford City prekybos centre, —

pasakoja sesės Lisa, Dainė ir Audra.
— Mūsų pirmas pasirodymas įvyko
pracitais metais, kai turėjome atlikti
programą Lietuvos Vyčių suruoš-
tame LSS pagerbime. Iš visų trijų
Chicagos tuntų turėjo sueiti mergai-
tės. Atėjo 2 iš NERIJOS; kitos
buvome kernavietės. Taip ir pasi-
likome dainuoti.

— Kaip dažnai susirenkat re-
peticijoms? Ar pačios susidarot
repertuarą, išgirdusios patinkamas
dainas, ar jūsų vadovė parenka?

— Repetuojam 1-2 kartus į
savaitę maždaug po 1 1/2 val.
Dainas mums parenka sesė Vanda.
Ji turi „gerą ausį“ ir žino, kas
publikai patinka, — porina Audra,
kuri jau ne kartą už savo „sesę
mamą“ vienetą „išvedė į žmones“.

— Labai dažnai mūsų „dainų
skrynelės“ yra su entuziazmu prada-
romos, bet dėl vienu ar kitu aplinky-
bių nejučiom užsidaro. Kaip ilgai
tikėtės išlaikyti šio vieneto gyvybę?

— Būtų smagu išlaikyti šią grupę
kiek galima ilgiau, bet, deja, kai
kurios iš mūsų kitais metais iš-
važiuos į universitetus, — padejuoja
Lisa.

— O gal surasim kitų mergaičių
kurios norėtų prie mūsų prisijungti.
— nenustoja vilties Dainė.

— Manau, kad stovyklose viso.
susurinksime padainuoti! — prideda
Vida.

Sesutės Lisa ir Linda

Sesė Vanda (kairėje) su kernavietėmis dainininkėmis Linda, Vida, Audra ir Kristina.

— Štai dar vienas, paskutinis klausimas: ar jaučiate klausytojų dėmesį, jūsų pastangų įvertinimą? Be abejo, tai jums suteikia entuziazmo ir toliau dirbti su tomis žaviomis, jaunatviškomis šypsenomis, kurias matome jūsų veiduose?

— Kai mums pasiseka padainuoti, klausytojai būna patenkinti, ir tai mus skatina toliau dainuoti. O jei mes gerai nesudainuojam, tai pasiryžtam toliau mokytis, kad tos

klaidos nepasikartotų. Tikimės, kad mūsų dainavimo negirdėjęsiai atdžiai mus išklausys. Būtų gera, kad visi apie mus žinotų; gal daugiau kas pakviestų pasirodymui, — atsakė visos choru.

Čia įsiterpė ir vieneto vadovė v.s. Vanda Aleknienė:

— Šių laikų jaunime jaučiasi televizijos, radijo, stereo, magnetofonų, elektroninių garsintuvų, elektrinių gitarų įtaka. Jaučiasi nepasi-

tikėjimas natūraliu balsu ir net dainos žodžių mokėjimu. Visa tai kartu sujungus su šios grupelės skaučių noru dainuoti paskatino mus mokytis dainuoti, skiepyti meilę dainai, ugdyti muzikinę dainos harmoniją, pasitikėjimą. Negalvojame drebbinti langų nei sienų, bet džiaugtis gražiu jaunų balsų deriniu, dainos žodžio išraiška, melodijų lyriškumu.

Daina jungia, paguodžia, palinksmina. Dainą mėgau nuo pat mažų dienų. Ir dabar, pajutus šį trūkumą bei šios skaučių grupės pasiryžimą puoselėti lietuvišką dainą, nutarėme susiburti į šį dainuojantį vienetą. Skaučių skaičius įvairuoja. Branduolys tačiau, susidedas iš 4-5 mergaičių, yra stiprus ir tas pats. Jeigu jis ir toliau išsilaikys, išsilaikys ir mūsų „bevardė“, dainą mylinti grupė — vienetas.

kalbėjosi v.s. Sof. Jelionienė

* * *

Rima Navickaitė, 13 m., California.

Šeštoji Tautinių šokių šventė paliko didelį įspūdį žiūrovams ir šokėjams. Man ypatingai buvo smagu šokti. Atvažiuo šokti iš viso pasaulio 2300 šokėjų!

* * *

Tauras Radvenis, Los Angeles, Ca.

Šokių šventėje buvo labai smagu. Aš nemaniau, kad tiek daug lietuvių dalyvaus. Per pirmą repeticiją aš nustebau pamatęs, kiek daug šoko vaikų.

NEUŽMIRŠTAMOJI

ŠVENTĖ

* * *

Redakcijos nariams teko išgirsti keletą praėjusios Tautinių šokių šventės įspūdžių. v.s.l. Regina Vilkaitė, skaučių vadovė Los Angeles.

Repeticijos metu šeštadienį buvo nepaprasta nuotaika. Šokame visi sušilę, pasisuka ratelis ir pamatai pažįstamą iš kito miesto! Bėgam vieni prie kitų, apsikabiname, sveikinamės. Kaip linksma!

Skautininkė Rita šeštadienio vakare lygindama uniformą šventės tarnybai nugirdo savo vaikų kalbą, jiems besiruošiant vykti į šventės atidarymo iškilmes Jaunimo Centre:

„Ir mašiną duoda, ir net nesakė kada turime sugrįžti!“

„Kažin, ar taip būtų, jei nebūtume lietuviai?“

„Are you kidding?!“

Dalia Navickaitė

10 m.

Man buvo labai smagu šokti Šokių šventėje. Buvo labai daug šokėjų iš visos Amerikos. Buvo ir iš Anglijos ir Kanados. Man daugiausia patiko šokis Suk, Suk Rateli.

* * *

vyr. skautė Jūratė veža viešnią į viešbutį. Laiko belikę labai mažai, šokėjai turi vykti į šventės atidarymą. „Nelėk, kaip aitvaras — spėsime“, — barasi kartu važiuodama mama. „O ar žinai, kas transportą tvarko — brolis Pocius!“ — „Tališkim“, jau sutinka ir mama. Privažiuoja viešbutį — ant laiptų s. A. Pocius, autobusai išrikiuoti, o s. G. Reškevičienė iš Omahos jau kviečia savo šokėjus užimti vietas.

* * *

s. D. Korzonienė, Chicago.

Kaip miela buvo ruošti Tautinių šokių šventei. Mes esame jau antros šokių šventės veteranai. Norėjome net akademikų ratelį sudaryti, nes mūsų buvo nemažai. Šalia skautišku šeimų buvo ir kelios skautų poros — Rauchai, Rimkai. Nuotaika buvo taip ypatinga, kad apėmė liūdesys šventei pasibaigus.

* * *

Gailė Radvenytė, Los Angeles, CA

Šokių šventė man padarė labai didelį ir gerą įspūdį. Man buvo įdomu pamatyti visus tuos šokėjus iš visokių tolimų vietovų. Aš nemaniau kad aš kadanors pamatysiu tiek daug lietuvių vienoje vietoje.

* * *

Dalia Navickaitė, 10 m.

Man buvo labai smagu šokti Šokių šventėje. Buvo labai daug šokėjų iš visos Amerikos. Buvo ir iš Anglijos ir Kanados. Man daugiausia patiko šokis Suk, Suk Rateli.

* * *

Chicago skautininkių draugovės narės šeštadienį prieš Tautinių šokių

šventę, vykusioje Lietuvių dienoje Marquette Parke, atliko gerą darbą pardavinėdamos šventės leidinį, sages, plakatus. Buvo ilga, karšta diena. Šokėjai, muzikantai ir dainininkai buvo generalinėje repeticijoje amfiteatre, o Marquette Parko 69-tąja gatve bangavo lietuvių grupės iš viso pasaulio! Ir svečiai, ir vietiniai pirkosi įvairias lietuviškas dovanas, vaišinosi, ilsėjosi ir kas svarbiausia — susitiko vieni su kitais.

Šokių šventė man padarė labai didelį ir gerą įspūdį. Man buvo įdomu pamatyti visus tuos šokėjus iš visokių tolimų vietovių. Aš nemaniau kad aš kadanors pamatysiu tiek daug lietuvių vienoje vietoje.

Gailė Radvenytė
Los Angeles Ca.

Tautinių šokių šventės leidinį pirko beveik kiekvienas. Kiek daug mūsų sesių ir brolių susitikom prie skautininkų stalelio: Č. Senkevičius, ponia Senkevičienė, L. Kalinauskas iš Toronto, Dalė Lukienė su šeima iš Washingtono, S. Venclauskaitė iš Worcester, B. Kidolienė ir D. Kezienė iš New Yorko, Petukauskienė iš Clevelando. Net galva apsisuko žiūrint į besišypsantį skautininką ir

negalint atsiminti — kas jis. Tai Vytautas Šliupas — keliaujantis lietuvis inžinierius — šventėn atvykęs iš kažkurios Arabijos vietovės. Prieina leidinį pirkti iš Los Angeles atvykęs LSB Vyriausias Skautininkas v.s. V. Vidugiris su žmona, vyresniąja skaute. Sesė Vaitkienė duoda grąžą ir žiūri... „Vytai, Helen!“ Pirmą kartą pasimatė po daugelio metų. Ji buvo tautinių

šokių mokytoja Philadelphijoje.

* * *

Nepaprasta tai buvo šventė. Tikėkimės, kad sulauksime ir kitos, o iki to laiko ir jaunieji, ir vyresnieji nepameskime ryšio, susitikime suvažiuavimuose ir stovyklose. Visi dirbkime!

SKAUTIŠKOS ŠIENLIGĖS

„JAUNAS, TAI IR KVAILAS“

Šie 1980 metai lietuvių skautų tarpe buvo paskelbti „Jaunų vadovų metais“. Taigi, jiems jau besibaigiant, pakalbėkime šia tema.

Iš vienos Gintaro mokyklos paskaitos man yra ypač įstrigusi atmintin šitokia idėja: skautų organizacija iš kitų išsiskiria tuo, kad ji aktyviai, pačiu savo pagrindu paruošia savo organizacijai, lietuvių visuomenei ir pasauliui vadovus; pasiremama kiekvieno nario įgimtais talentais ir kūrybingumu, išmoko jaunuosius vadovauti. Kilni mintis, bet kiek ji praktiškai dabartiniams 1980 metams yra įgyvendinama?

Teoretiškai skautų skilčių sistema suteikia progą bendraamžiams išbandyti tarpusavio pareigas ir vadovavimą. Ar jūsų vienetuose egzistuoja šitokia sistema? Ar vadovavimas išmokstamas kursuose? Ar vienkartinės Gintaro/Ažuolo mokyklos pajėgia tai atlikti? Ar reikia tam kitokių, gal dažnesnių programų?

Kartais atrodo, kad niekas nenori atsakyti sosto. Ar jūs esate tai pajutę, norėdami tapti vadovais? Jei esate jaunas-a vadovas-ė, kokios jūsų nuomone yra jūsų didžiausios problemos? Nepakankamas pasiruošimas toms pareigoms? Tėvai? Vyresnieji vadovai? Programa? Laikas? Ar kas kita?

Turbūt ne vienas jaunas vadovas yra pajutęs mažesniu ar didesniu mastu šitokią konfliktą: jis yra ir „jaunas“, ir „vadovas“. Taigi, kaip galima iš skautuko-ės išgauti ir draugišką pasitikėjimą, ir vadovui respektą? Ką jaunas vadovas-ė turi ar gali daryti sužinojęs, ar pamatęs kokį nors taisyklių sulaužymą, ar šiaip ne per geriausią elgesį (pvz. rūkymą, angliškai kalbėjimą, alkoholio naudojimą, mušimąsi)?

Jauni laužavedžiai, atrodo, turi savo ypatingas problemas. Girdima, kad „dabar nėra gerų laužave-

džių“. Tad, kokie yra sunkumai laužams vadovauti?

Amžių amžiais egzistuoja konfliktas tarp kartų. Vyresnieji, jei turite, atvirai šia proga išreikškite savo nepasitenkinimus, problemas su jaunaisiais vadovais. Tačiau, pasidalinkite ir maloniais, teigiamais išgyvenimais.

Pagaliau, kiekvienas pagalvokime, kodėl aš noriu ar nenoriu vadovauti?

Ginta

* * *

Vėl noriu paraginti visus įsijungti į šiuos pašnekesius. Jie bus įdomūs jei dalyvausite. Ne būtinai atsakyti į visus keliamus klausimus. Pasirinkite kas jums svarbu. Nedelsę atsiųskite nuomones. Pirmąją diskusiją alkoholio tema pateiksime ateinančių mėnesių.

gr

Atsakymus siųsti:
Ginta Remeikis
Allison 3011
1820 Chicago Ave.
Evanston, IL 60201

LSS TARYBOS KOMISIJOS

Po kelių mėnesių užtrukusio planavimo ir susirašinėjimo, LSS Taryboje buvo sudarytos 8 komisijos.

Lietuviškumo komisijos pirmininkė v.s. Danutė Eidukienė, nariai — s. kun. Pr. Garšva, ps.fil. K. Ječius, v.s. J. Toliušis, ps. M. Utz, ps. V. Eidukaitė, sen. R. Vidžiūnas, v.sl. R. Kaminskaitė.

Komisija yra nutarusi nagrinėti ir rasti būdų — atsakymų dviem klausimais: 1. Mūsų organizacijos lietuviškumas ir lietuvių kalbos vartojimas šiandien jaun. skautų, skautų, vyr. skaučių, skautų vyčių ir vadovų tarpe. 2. Lietuviškos sąmonės ugdymas ir lietuvių kalbos vartojimas mūsų tarpe.

Nuo skautavimo atitolusių komisijos pirmininkas — ps.fil. Kęstutis Ječius. Komisija ruošiasi panagrinėti, kodėl veiklieji skautai, tiek jaunesni, tiek vyresni atitolsta nuo skautiškos veiklos ir kaip būtų galima juos sugrąžinti naudingai veiklai.

Lietuviškai nemokančių įjungimo į LSS komisija sudaryta Australijoje, kuriai vadovauja v.s. Balys Barkus. Komisijos nariai — ps.fil. E. Jonaitienė ir v.sl.fil. E. Kiverytė. Yra numatyta į šį darbą įtraukti ir jaunesnius vadovus bei vyresnius iš kitų vietovių.

LSS ideologijos komisijos pirmininkas — v.s. Česlovas Senkevičius. Komisija yra pasiruošusi sukviesti 10 posėdžių, kuriuose bus nagrinėjama ir paruošiama šūkio analizė, konkretūs šūkiei stovykloms, suvažiuavimams, įstatai skautavimui ir žaidimams, skautų įsakymų panaudojimas vadovų kursų lankytojams ir t.t.

Tarptautinių ryšių komisijai vadovauja v.s.fil. Eugenijus Vilkas, nariai — s.fil. R. Vizgirdas ir ps. V. Zelenienė.

Spaudos ir literatūros komisijos pirmininku sutiko būti v.s. Antanas Saulaitis.

Ryšių su kitomis lietuvių organizacijomis komisijos pirmininkė — v.s.fil. Irena Vilkienė. Komisijos nariai — ps. B. Prasauskienė, ps.fil. A. Pakalniškytė, ps.fil. E. Radvenis ir ps. A. Mikuckis. Pirmininkė kviečia visus vadovus jungtis į darbą su pasiūlymais, patarimais.

LSS Australijos rajono archyvo komisijos pirmininkas — v.s. Bronius Žalys. Komisijos nariai — v.s.fil. B. Barkus, s.v.v.sl. V. Gaidžionis ir s.fil. P. Pullinen. Vėliau komisija bus papildyta nariais iš kitų vietovių.

TĖVELIAMS

Dr. Arthur T. Jersild rašė, kad „nuėjęs į mokyklą vaikas įstoja į kelią, kurio paaigoje, jei viskas gerai seksis, jis bus suaugęs žmogus“.

Tą patį galime pritaikyti ir skautybei. Paukštyte, vilkiuku pradėjęs savo skautiškąją kelionę, jis suaugęs į vyresnę skautę, skautą vytį . . . jei viskas gerai seksis. Tuo rūpinamės visi — tėvai, mokytojai, vadovai. Taip pat visi gerai žinome, kad ne viskas pasiseka pagal mūsų norus. **Bet stengiamės.**

Lietuviui skautui gyvenimo kelią nurodo skautų įstatai.

Skautas tiesus ir laikosi savo žodžio.

Skautas ištikimas Dievui ir Tėvynei.

Skautas naudingas ir padeda artimiesiems.

Skautas draugas savo artimui ir broliis kitam skautui.

Skautas mandagus ir riteriškas, skautė mandagi ir kukli.

Skautas gamtos draugas.

Skautas paklusnus tėvams ir vyresniesiems.

Skautas linksmas, susivaldo ir nenustoja vilties.

Skautas taupus.

Skautas blaivus ir skaistus savo mintyse žodžiuose ir veiksmuose.

Kaip trokštame, kad mūsų vaikai būtų geri mokiniai, dori žmonės, taip turime padėti jiems būti gerais skautais ir jie bus dori žmonės. Iš patyrimo žinome, kad lietuvių tėvų rūpestis savo vaikais, jų pasiaukojimas, bei dalyvavimas yra išskirtinas reiškinys, nešantis gerus rezultatus.

Todėl ir skautiškojo auklėjimo pagrindas — skautų įstatai, kurie yra mokomi sueigose, pirmoje eilėje

turi būti išgyvenami namie. Kai mūsų ŠEIMA bus tiesi (jaunimas yra labai pastačius, kur mes tėvai esame tiesūs, kur ne!), ištikima, taupi, balivi, kai būsime mandagūs ir gerbsime savo vaikus — neturėsime jaunam skautui priminti, kad būtų paklusnus savo tėvams ir vyresniesiems.

Ir kaip dr. Jersild rašo, kad „jei vaikas bus priimtas toks, koks jis yra, jei jis bus gerbiamas ir mylimas, jis išvystys savimi pasitikėjimo jausmą. Bet jei svarbieji asmenys jo gyvenime — iš pradžių tėvai, o vėliau mokytojai — vaiką žemins, kaltins, tai jo pasitikėjimas savimi bus užgniaužtas. Kaip vaikas yra vyresniųjų vertinamas, taip jis save vertina, o vėliau gyvenime tuo pačiu masteliu vertins ir kitus.“

Praėjus trīm dienom, kai balandis išnešė laišką, Žibuntas ankstų rytą išgirdo, kaip kažkas atidarė jo vartelius. Atidarė pamažu, kad jo neišbudintų. Tyliai įšlepsėjo kieman ir atsistojo prie lango.

Žibuntas tuoj atsikėlė, įsmuko į minkštas šliures ir prisiartinio prie lango. Pamatė tik šiaudinę skrybėlę, apkaišytą varpom.

Suprato, kas ten sėdi. Skubėdamas apsirengė, kaip dera garsiam profesoriui, suvilgė skruostus kvėpalais ir pamažu atidarė girgždančias duris.

Prie lango ant suoliuko sėdėjo moteris, tvirta, didelė, augalota. Basa. Ant pečių turėjo kelionės krepšį, rankoje laikė gumbuotą

draugystę, kad yra žmogus, kuris niekada neapvytė. Taip, Žibuntai, tada atsikėliau, paėmiau lazda, kelionės krepšį ir atskubėjau. Atskubėjau, nes tu prašei. aš būsiu tik vieną dieną ir tada išeisiu.

— Mieloji, žmonės jau tokie. Jie užmiršta, kad jiems gera padarei. Ne dėl jų, mieloji, tave šaukiau. Štai, žiūrėk, kas čia surašyta. Šiomet mieste yra tūkstančiai gvazdikų, žirnių, pupų. Kiek paukščių lizdų! Jie šaukė tave. Jie ir mane gėdino, kad aš negeras ir jais nesirūpinu.

— Žibuntai, aš atėjau tik dėl tavęs! Kai pailsėsiu, tuoj išeisiu.

— Palauk! Pirma pailsėk. Aš duosiu beržo sulos. Ji atgaivins tave.

Žibuntas metė savo užrašus.

Tu nušluostei ne tik dulkes, bet ir rūstį šiam miestui. Užmiršau visa, ką jis kalbėjo prieš mane. Aš lieku čia.

— Tai didis džiaugsmas mum! Tegu būna mano suolelis tavo poilsio suolelis.

— Bet aš įspėjau, Žibuntai. Aš galiu būti rūsti, jei žmonės bus negerai. Žinai, kas tada nutiks.

— Tu niekada negali būti rūsti, nes tu esi gera ir visiem tik gera daliji, mano geroji drauge!

Dabar jo viešnia atsikėlė. Ji buvo išdidi ir tvirta, galinga moteris, kurios turi bijoti visi. Priėjo prie trobelės kampo, kur augo du žirniai, ir ten įsmeigė gumbuotą lazda.

DIDŽIOJI DRAUGĖ

lazda. Galvą dengė šiaudinė skrybėlė, kurią supo varpų vainikas.

— Ir kodėl parašei man laišką, Žibuntai? — paklausė ji rūsti.

— Mieloji, tu vėlinies! — Žibuntas atsakė nedrąsiai, nulipo laipteliais ir atsistojo priešais.

— Aš nėsivėlinu! Aš neinu ten, kur manęs nelaukia! Šis miestas man buvo nedraugiškas. Pažadėjau daugiau čia negrįžti. Norėjau parašyti tau tik atsakymą, bet tas karvelis, kuris nešė tavo laišką ir labai skubėjo, nusileido prie mano daržo ir daugiau nebepakilo. Kas beliko man? Sulaužyti draugystę?! Ne! Aš visada ilgiuos tavo namelių, suoliuko, ano beržo. Ten gali atsišlieti ir žiūrėti, kaip plaukia debesėliai. Tada pasidaro gera, kad pasauly yra

Tuoj atnešė sulos ąsotį. Moteris gerė, ir jos drėgnos lūpos blizgėjo.

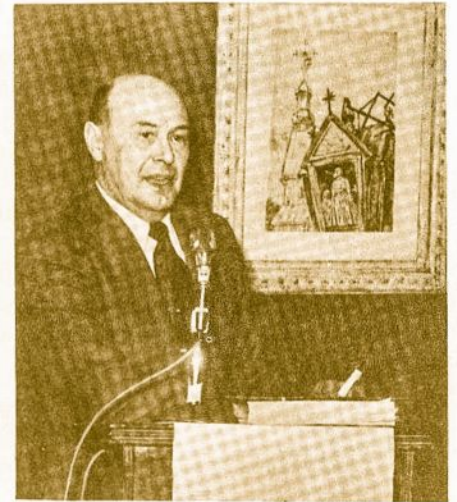
— Tu ilgai keliavai. Nuplausiu tavo kojas, tas kojas, kurios neša visiem gera.

Žibuntas grįžo su dideliu dubeniu, įmerkė jos kojas, rūpestingai nuplovė ir nušluostė. Nušluostęs užkėlė ant mažo suolelio, kad ten patogiai pailsėtų.

Moteris nieko nėsakė, kai plovė jos kojas. Sėdėjo atsišliejusi į sieną. Per jos skruostus ritosi ašaros, o rankos glostė čia pat augančius žirnius.

Ji tarė:

— Didis tu, Žibuntai, nes tu myli visus. Niekas taip neplovė mano kojų ir niekas taip švelniai nenušluostė. Tik tu, Žibuntai, tai padarei!

Rašytojas Paulius Jurkus daugelio knygų ir vadovėlių autorius, "Darbininko" laikraščio redaktorius

Nuotr. L. Tamošaičio

— Man ji nereikalinga dabar. Palieku jum. Prašau suktis aplink ir duoti gerą vaisių.

Prie obelaitės nusikabino savo kelionės krepšį ir padėjo tarp šakų prie stiebo. Nusiėmė ir pilką, samanom ir žolėm ataustą skarą. Tada ant jos krūtinės suspindėjo didelė išsiuvinėta saulė. Ji buvo sudėta iš brangių akmenų, ir šie tik blizgėjo, tik tviskėjo.

Nuo galvos nuvožė šiaudinę skrybėlę su varpom ir numetė palangėję ant suoliuko. Ji išėjo pro vartelius ir pasuko į Vilnelės pusę.

Žibuntas tuoj atsirado miesto aikštėj. Visiem kilnojo baltą skrybėlaitę. Bičiuliui laikrodžiui iš tolo sušuko:

— Jau draugė atėjo. Dabar tiksliai suk ratelius ir visas valandas atiduok!

Tą patį vakarą miestas pajuto, ko anksčiau nebuvo — nuo Vilnelės dvelkė šiluma, plaukė per sodus, daržus ir kiemus, kėlėsi net į medžius, į bokštus.

Ta pati varna, kuri anksčiau piktai keikė Žibuntą; dabar pirmoji sušuko:

— Vasara atėjo! Vasara atėjo!

DIDŽIOJI DRAUGĖ

Didžioji Draugė yra vasara, kuri ateina ir subrandina gamtą naujam derliui. Atlikusi savo darbą, ji pasiima paukščius ir išeina į pietus.

Čia spausdinama dalis yra paimta iš ilgesnio pasakojimo. Čia aprašomas Žibuntas yra Vilniaus universiteto garsus profesorius, kuris moka ir paukščių kalbas. Jis rūpinasi miestu, kad jį tvarkingai lankytų vasara, ruduo, žiema ir pavasaris. Tas Žibuntas pastebėjo, kad vasara vėlinasi ateiti į Vilnių. Jos šilumos šaukiasi daržai ir sodai, pilni žiedų. O ji neateina, nes ją žmonės užrūstino pavadindami ją nedėkinga, negera. Žibuntas parašė laišką ir pasiuntė su karveliu. Tada ji atėjo į Vilnių. Žibuntas stengiasi ją paveikti, kad ji čia pasilikytų.

Pasakojimas paimtas iš rengiamos knygos spaudai.

* * *

BUDĖTI-TARNAUTI

PAUKŠTYČIŲ ARBA VILKIUKŲ DRAUGOVĖS SUEIGA

Sakoma, kad įpratimas yra antras prigimimas. Kaip vaikai iš mažens įpranta elgtis, taip jie elgsis ir suaugę. Mes skautybėje turime stengtis būti geru pavyzdžiu jaunesniesiems, turime lavinti seses ir brolius lietuviškos skautybės ideologijoje, papročiuose.

Čia spausdinama sueiga trunka valandą laiko, gali būti pravesta kambaryje ar kieme.

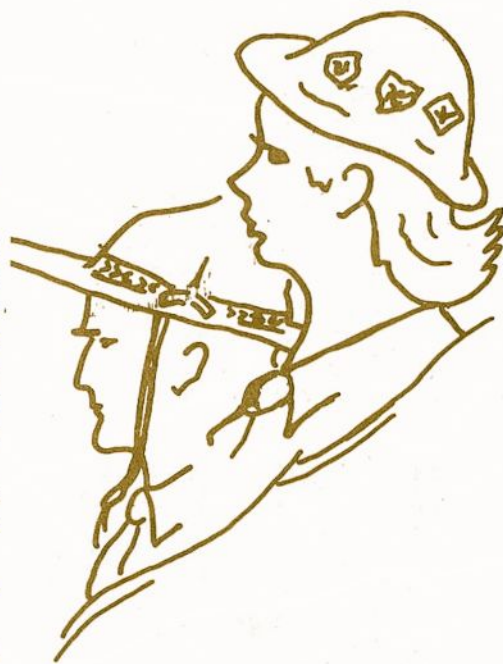
Draugininkė: „Paukštytės, budėkit!“

Sesės: „Vis budžiu!“ (Būtinai reikia priprasti sveikintis.)

Draugininkė pasveikina visas sugrįžusias iš atostogų, paklausia, kas buvo išvažiavę ir kokia priemone. Tada sako, kad bus žaidimas apie keliones. Ji sako: „važiuoju žeme“ ir rankomis rodo judesį vairavimo ar ratų riedėjimo. „Plaukiu“ — rodo irklavimo ar vandens bangavimo judesį. „Skrendu“ — ranka kyla į aukštį ir panašiai. Visa draugovė sudaro ratelį.

Draugininkė sako: „autobusas“. Visa draugovė turi parodyti judesį, kuris buvo parodytas prie žodžių „važiuoju žeme“. Klaidingai parodysi išeina iš žaidimo. Išmokus gerai žaisti, vietoje draugininkės, stoja paukštytė. Tokiu būdu išmokytų tarti ir pritaikyti lietuviškus pavadinimus — lėktuvas, mašina, laivas, raketa ir t.t.

Pasibaigus žaidimui, paukštytės „lipa į traukinį“ (kabinasi rankomis priešais esančiai už juosmens) ir važiuoja į kiemą ar apie kambarį. Taip „važiuojant“, privažiuoja prie spalvotom gairėlėm (pagal būrelių spalvas) pažymėtų vietų ir sesės „išlipa“ iš traukinio.

Draugininkė ar adjutantė moko seses, kaip išsirikiuoti būrelyje, kaip klausyti komandos, kaip raportuoti.

Dainą. Visa draugovė žygiuoja ir dainuoja.

Susėda rateliu. Draugininkė papasakoja kas yra jaunesnioji skautė, kokia ji turi būti. Įstatai. Saliutas.

Žaidimas: „Dažytojų lenktynės“.

Ant didelių lapų (kiekvienam būreliui atskirai) nupiešti vienodus vaisių komplektus. Po kiekvienu vaisiumi parašyti pavadinimus. Būreliai stovi estafetės tvarka. Pirmieji numeriai turi „crayons“ spalvų dėžutes. Davus ženklą, pirmas numeris pribėga prie lapo, nudažo vieną vaisių, įdeda spalvą atgal į dėžutę ir grįžta su visomis spalvomis atgal, jas perduoda sekančiai sėsei. Kuris būrelis greičiausiai nudažys paveikslą, tas laimės.

Sueigos pabaigai visos pakartoja paukštyčių įstatus.

Draugininkė: „Paukštytės budėkit!“

Sesės: „Vis budžiu!“

Atkelta iš 2 pusl.

Lapkričio 2 d. — Vėlinės.

Savo skautiškoje šeimoje turimė jau daugelį, kuriems per Vėlines sugrįžta skaudūs prisiminimai. Būkim visi kartu: ar malda, ar geru žodžiu, ar kelione į kapines.

Lapkričio 23 d. — Lietuvos

kariuomenės šventė.

Vyresniesiems tinka minėjimai, jaunesniesiems — stipresnė sueiga su lietuviška daina, naujų žodžių išmokimu. Savos kalbos gerinimas irgi savotiškas ginklas ir gana sunki kova . . .

Lapkričio mėnesį Amerikoje prasideda Kalėdinis laikotarpis. Gera proga skautų ir vyresniųjų draugovėms pasisiūlyti papuošti bibliotekose ar bankuose kalėdines eglutes puoštas šiaudinukais.

SK. AIDO SKAITYTOJAI RAŠO . . .

Skautų Aide patinka viskas ir jis mielai laukiamas mūsų namuose.

P. Saplienė — Toronto, Ont.

Skautų Aidas man visuomet mielas ir laukiamas. Nesvarbu ar jis skirtas „medaliuotiems“ ar jauniausiam gитарėliui; tik visa bėda, kad keliauja labai ilgai — 3 ar 4 mėnesius.

s. Jonė Žitkevičienė
Moonee Ponds, Australia

Nedėkite ideologinių rašinių, vaikai neksaito. Galimai daugiau iliustracijų.

B. Studnžia — Weston, Ont.

Skautų Aidas man patinka, bet nevēluokit!

V. Dirvonis — Chicago, IL

Sekmės Jūsų darbuose, su geriausiais linkėjimais.

s. J. Menkeliūnas — Caracas, Venezuela

Skautų Aidas man labai patinka.

D. Pakštys — Niantic, CT

SK. AIDO RĖMĖJAI

GARBĖS PRENUMERATA (10 dol.)

R. Dapkutė — Chicago, IL

A. Morkūnas — Toronto, Ont.

J. Žitkevičienė — Moonee Ponds, Australia (1980 ir 1961 m.)

I. Radienė — Chicago, IL

P. Nedas — Chicago, IL

L. D. Peckus — Northfield, IL

R. Kronas — Clarendon Hills, IL

J. Menkeliūnas — Caracas, Venezuela

S. A. Į UŽJŪRIUS UŽSAKO

E. Kazakevičius — Toronto, Ont. — 3 dol. (K. Jurui — Angl.)

D. Vidugirytė — Palos Verdes, CA — 3 dol. (S. Kalinauskui — V. Vok.)

AUKA S. A.

P. Saplienė — Toronto, Ont. — 10.00 dol.

S. Varanka — Toronto, Ont. — 10.00 dol.

J. Ardys — Fairview, PA — 5.00 dol.

R. Kaminskaitė — Chicago, IL — 5.00 dol.

R. Kupcikevičiūtė — Chicago, IL — 5.00 dol.

Nuoširdus skautiškas ačiū.

Administracija

„AKADEMINIS SKAUTŲ SAJŪDIS“

Skubu, nors ir trumpai, skaitytojams pranešti apie ką tik pasirodžiusią akademikų skautų knygą, „Akademiniškas Skautų Sajūdis“. Tai plačios apimties, 414 psl. leidinys,

kuriame sutelkta daug akademikų liečiančios medžiagos. Savaiame aišku, kad ypač istorinė medžiaga ir atskiruose skyriuose išplėtoti ideologiniai bruožai bus įdomūs ir naudingi kiekvienam skautybės darbuotojui. Knyga apie akademikus skautus mums dar yra įdomi ir todėl, kad, pasauliniame skautų sąjūdyje, lietuvių akademikai skautai yra tikras unikumas: čia mes pirmaujame, nes kitos tautos akademikų skautų neturi. Taigi, šalia 1954 m. išleistos Br. Kviklio „Akademiniškas Skautijos“

(jau net prieš 26 metus, ar ne greitai tas laikas bėga?!), naujasis leidinys laikytinas reikšmingu skautiškos tematikos dokumentu.

Pirmojoje knygos dalyje turinys apima ASS ideologines gaires, istoriją, organizacinius bruožus, tradicijas, ženklus ir kitas mielas, bet retkarčiais pamiršamas žinias. Dabar, viską turint vienoje vietoje, pamiršimo pavojus nebeegzistuos. Sekančios trys dalys maždaug paraleliai traktuoja Akademikų Skautų Dr. Korp! VYTIS ir Filisterių Skau-

tų Sąjungą. Penktoje dalyje telpa nuostatai, reguliamai, raštvedybos sugestijos ir t.t. Šiame straipsnyje turinio bei sutelktos medžiagos kokybės vertinti nebandysiu, nes čia ne knygos kritika, o trumpas apibūdinimas. Tačiau ir paskubomis, paviršutiniškai leidinį apžvelgus, nekyla abejonių, kad jame rasime medžiagos ateities svarstymams, sumanymams bei komentarams; medžiagos — kuri bus ir įdomi ir inspiruojanti daugeliui suaugusių SKAUTŲ AIDO skaitytojų.

Pats didysis ir labai malonus siurprizas buvo pamatyti, kad šį, beveik kapitalinį veikalą, suredaguvo Ramutė Bartuškienė. Paruošti 400 psl. veikalą nėra vaiko darbas, kokio straipsnelio ar kronikėlių suklajavimas. R. Bartuškienės debiutą šioje srityje su džiaugsmu sutinkame ir laukiame kitų Ramutės didesnių spaudos darbų. Medžiagos paruošime su redaktore bendradarbiavo J. Dainauskas, R. Dirvonis, D. Korzonienė, V. Statkus ir 14 kitų išvardintų talkininkų.

Knygą išleido Akademinės Skautų tijos Leidykla, jau užsirekomendavusi jaunimo grožinės literatūros; memuarų ir monografijų vertingais, gražiai apdorotais leidiniais. Ir šis leidinys yra puošniai įrištas, krepdiniame popieryje atspausdintas, iliustracijomis pamargintas. Kai kurios schemos bei diagramos, tiesą sakant, galėjo būti geriau atliktos. Yra tačiau labai gaila, kad spaustuvė savo darbu ir leidėją ir skaitytoją teisiog įžeidė: spaudos darbas atliktas kaip kokiam pogrindyje ar P. Amerikos bananų respublikoje. Gal dėl to neparašyta kas ir kur knygą spausdino; gal ir gerai, kad neparašyta.

„Akademinis Skautų Sąjūdis“, red. R. Bartuškienė, Čikaga, 1979. Išleido Akademinės Skautijos Leidykla, R. Dirvonis, 8913 S. Leavitt, Chicago, IL 60620, kaina (nepažymėta) \$12.00.

A. Dundzila

MIŠKO KNYGA PARAŠYTA

Kas žino, kas yra guoba, cūga, žagrenis ar tuja? Pasiskaičius Lietuvos tunto naujai išleistą knygą apie **Rako medžius**, visa tai paaiškės. Juk joje aprašomos Rako miško įvairybės.

Praeitais metais ps. Donato Tijunėlio iniciatyva Rako stovyklavietėje buvo įkurtas gamtos takelis. Į visus keturius tuntus kreiptasi atsisūsti savanorių, norinčių padėti jį paruošti. Du iš jų, Neris Pupiūtė ir Robertas Vitas, gamtos takeliu

Robertas Vitas

ypatingai susidomėjo ir pasiryžo išleisti knygutę, apibūdinančią kiekvieną medį tame takelyje. Talkon susikvietė savo skautų draugų, pažįstamų medžiū aprašyti. Tuo darbu pasidalino Rasa ir Daina Tijūnelytės, Vida Rėklaitytė, Vitas Plioplys, Leonas Raudys, Algis Kuliešis, Albertas Tuskenis, Ginta Remeikytė ir Daiva Grigaitytė. Lapus nupiešė Rima Valiulytė, o viršelį Algis Kuliešis. Medžių nuotraukas padarė Donatas Tijūnelis. Skautai šią knygėlę jau naudojo šių metų Rako stovykloje. Įvyko net lenktynės, kuriose, bebėgant gamtos takeliu, reikėjo atpažinti ir pasakyti medžių pavadinimus.

Knygoje apibudinti 20 medžių:

obelis, kriaušė, ieva, lazdynas, guobos-klevo-ąžuolo „trimedis“, kanadinė cūga, drebulė, guoba, ėdamedis, baltas beržas, veimeto pušis, žagrenis, tuja, raudonasis ąžuolas, sidabrinė eglė ir baltasis ąžuolas. Medžių pavadinimai duodami lietuvių, anglų ir lotynų kalbomis. Apie juos aprašyta: mėgstamiausias klimatas, vaisius, lapai, žiedai, sėklos, šaknys, mediena, komercinės ir gamtinės vertės, ligos, dydžių statistikos. Kartais paminėtos medžių „įdomybės“, pvz. ar jo kokias dalis galima valgyti ir jo rolė istorijoje ar tautosakoje.

Knyga labai tinkama skautų

Neris Pupiūtė

gamtos užsiėmimas. Patraukliai išdėstyta. Kalba kiekvienam suprantama. **Rako medžiai** — tikrai naudingas, gražiai pasisekęs skautų projektas.

gr

„RINKTINĖ JAUNIMUI“, Nr. 1 ir 2

rašytojų literatūros ištraukas, parinktas tam tikrai skaitytojų amžiaus grupei. Šį sveikintiną sumanymą įvykdė JAV LB Švietimo Taryba.

Pirmajame rinktinės numeryje telpa Nijolės Jankutės, Juliaus Kaupto ir Romualdo Spalio ištraukos. Leidinėlis 48 psl., pritaikytas 8-11

metų amžiaus jaunimui. Antrame panašios apimties rinktinės numeryje randame Kazio Almeno, Pulgio Andriūšo ir Jurgio Jankaus kūrybą, parinktą 13-16 metų amžiaus grupei.

1978 m. Švietimo Tarybos narė Irena Bukaveckienė pasiūlė sprendimą vis didėjančiam, jaunimui pritaikytos skaitymo medžiagos, rūpesčiai. Siūlyta pradėti leisti lietuvių rašytojų kūrinių ištraukas iš tokių leidinių, kurių laidos yra išsibaigę ir nėra vilties, kad jie greitai pasirodytų naujose laidose. Ištraukos būtų atrinktos pagal jaunųjų skaitytojų amžiaus grupę, jų dabartinį aplinkos supratimą ir išleistos, įtraukiant po 3 ar 4 autorius, atskirose 30-60 puslapių knygėlėse. Šiuo būdu mūsų

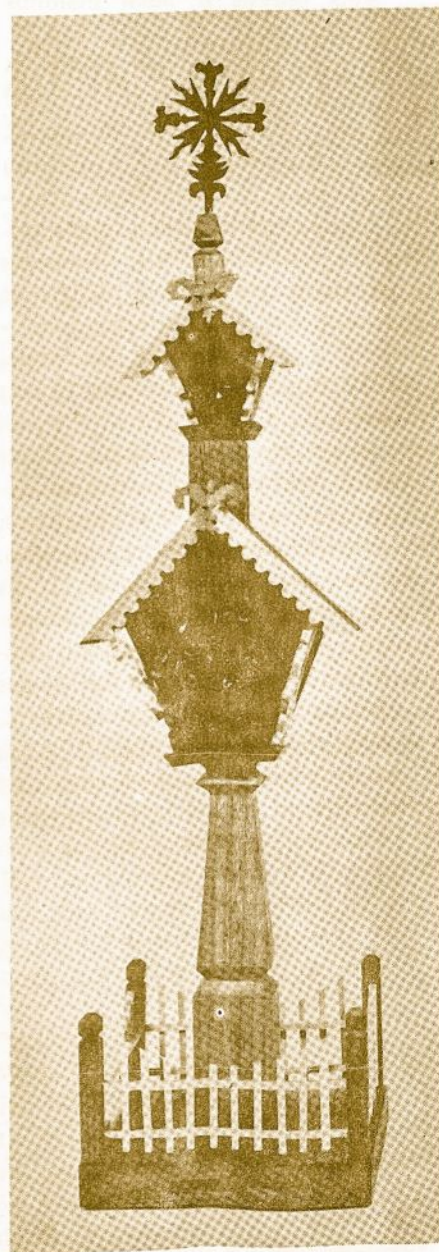
jaunimui būtų patraukliai, trumpai ir įvairiai pateikiama lietuvių autorių kūryba. Aišku, tikimasi, kad, perskaitęs ištrauką, jaunuolis susidomės visa knyga ir ras galimybių ją perskaityti. Savotiška analogija, nors ne visai tobula, čia glūdi angliškose „Reader's Digest“ leidžiamų grožinės literatūros knygų santraukose.

Šis, skaitytoją pasiekęs sumanymas, gimė Švietimo Taryboje, kuriai tuo metu vadovavo buvęs LSB Vyriausias Skautininkas Bronius Juodelis. Tarybos Leidinių komisijoj darbuos ir leidiniu konkrečiai rūpinosi I. Bukaveckienė, A. Dūn-dzila, L. Germanienė, N. Jankutė, R. Penkiūnienė ir S. Ramanauskienė.

registracija”. Redaktorius R. Čaks rašo, kad satyrą pasirinko, nes joje rado gero jumorą ir skautiškos dvasios.

* * *

ps. Danutė Bruškytė 1980.VII.18. „Drauge” tilpusioj „Skautybės Kelio” laidoj, taikliai sprendžia lietuviškumo uždavinius tunto veikloje. Jos straipsnis „Kurriu keliu vesti tuntą” yra vertas atidaus dėmesio.

SAVAIS RŪPESČIAIS

Redakcijos pastaba:

Šiame skyrelyje cituosime reikšmingesnius viešosios spaudos pasisakymus liečiančius mūsų skautybę arba tokius, kurie skautybei rūpi, yra taikliai keliami.

* * *

1980.VIII.9. „Draugo” vedamasis „Ideologijos prasmė tautiniuose siekimuose” teigia, kad išeivijos ideologinės organizacijos stokoja savotiško gyvybingumo, yra „susi-politinę” ir operuoja idėjinėje tuštumoje, madoms prisitaikę... Mūsų didieji manifestaciniai parengimai, tiesa, džiugina, bet jie įvyksta per retai. Skatinama atsinaujinti. Nors straipsnis į jokią organizaciją nerodo pirštu, tačiau, kaip bendrosios krypties kelrodis, yra vertas skautiškos visuomenės dėmesio. Straipsnio autorius Pr. Gr. — s. kun. Pranas Garšva.

* * *

Br. Kv. (Bronius Kviklys) rašo 1980.VIII.18. „Drauge” apie lituanistines mokyklas. Laikraščio vedamajame apžvelgiama lituanistinio švietimo problemos. Autorius skatina skubią ir planingą akciją, į kurią įsijungtų ir „mūsų organizacijų, ypač skautų, ateitininkų, neolituanų... nariai ir visi kiti taurūs lietuviai.”

Straipsnis įdomus ir reikšmingas visiems. Lauktina, kad LSS vadovybė pasirūpintų praktišku Sąjungos užsiangažavimu tarpiau bendradarbiauti su mūsų švietimo institucijomis ir lietuvių visuomene plačiaja prasme. Ar neatėjo laikas šalia Miško ženklo turėti lituanistinės mokyklos ženklelį ar net ordiną?

* * *

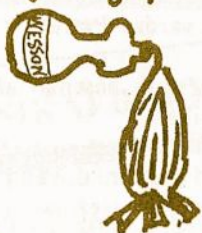
Latvių skautų žurnalas KE-GUMS, 1980 laidoje išsivertė ir persispausdino 1979 m. spalio mėn. SKAUTŲ AIDE tilpusią Antano Dundzilos satyrą „Trūp van-tu-tsry

MENU MĪSLE

SPALVINGI LIETUVIŠKI IŠSIREIŠKIMAI DAUGUMAI IŠ TIKRŲJŲ YRA TAPE MĪSLĒMIS! AR JŪS GALITE SUDERINTI IŠSIREIŠKIMUS SU JŲ REIKŠMĒMIS?

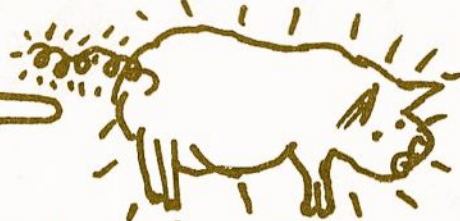
-1. alyvos pilti
ugnį

-2. balta duona

-3. aukso kiaulė

-4. gaidžio
amžius

18? 29? 65?

-5. Adomo
kostiumu

-6. druską sverti

-7. inkarą
pakelti

-8. viena akimi

-9. devynios
bažnyčios

-10. kaip ant adatų
sėdėti

-11. į būgną mušti

- a. labai nerimauti, nekantrauti
- b. nuogas
- c. paviršutiniškai
- d. kurstyti
- e. turtuolis
- f. tikras vargas

- g. kalbėti, girti
- h. snausti atsisėdus
- i. lengvas gyvenimas
- j. senatvė
- k. išplaukti

GR

Audra buvo Aušros Vartų tunto skautė. Ji mėgo išskylauti ir stovyklauti, bet nelabai mėgo dirbti. Kai sesė draugininkė norėdavo, kad sesės jai padėtų dirbti Kažiuko mugei arba pravesti sueigą, Audra vis atsisakydavo. Vieną kartą sueigoje draugininkė paklausė Audros:

— Audra, paaiškink mums, ką reiškia skaučių įstatai: „Skautė naudinga ir padeda artimui“.

— Reiškia, kad skautė turi būti naudinga ir kitiems padėti, — atsakė Audra.

— Ne, Audra, duok man pavyzdį. Kada tu savo gyvenime padėjai artimui?

Audra niekada tikrai savo gyvenime nebuvo padėjusi savo artimui. Ji gyveno sau ir tik savimi rūpinosi — buvo labai neskautiška. Ne tik sueigose ji nemėgo dirbti, bet ir mokykloje, ir namuose. Draugių daug neturėjo, nes nenorėjo joms padėti, išklausti jų problemų. Visi bandė Audrą skatinti, kad ji kitiems truputį padėtų, bet Audra neklausė.

Vieną rytą Audra per vėlai atsikėlė, tai, įsėdusi į mašiną, labai greitai važiavo. Staiga pamatė, kad kita mašina važiuoja tiesiai į ją!

Aušros galva sukosi. Ją visą skaudėjo. Mėgino pasijudinti, bet negalėjo. Gulėjo, lyg užmušta mašinoje, nieko negirdėdama, nežinodama.

— Tomai, žiūrėk! Dvi mašinos guli nusivertusios nuo kalno. Apsuk kampa, gal kas nors reikalingas pagalbos.

— Na, gerai! Sustosiu.

— Tomai, čia guli jauna mergaitė! Ji visai nejudi!

— Atsargiai, Marija! Ta mašina tuoj sprogs! Greit bėk iš ten ir padėk man nunešti šią moterį į mašiną. Ji irgi yra sužeista.

Marija ir Tomas slaugė abi moteris, kol atvažiavo greitosios pagalbos mašina.

* * *

Audra gulėjo ligoninėje be sąmonės tris dienas. Pagaliau pabudo ir tėvai papasakojo, kas jai buvo atsitikę. Praėjo trys mėnesiai, kol ji visai pasveiko. Turėjo iš naujo išmokti vaikščioti ir, nors norėjo greit pasveikti, nelabai norėjo mėginti vaikščioti, nes labai skaudėjo. Tačiau skaudžiausia jai buvo, kad niekas jos nelankė. Ištisomis dienomis ji vis buvo viena; tik tėvai ją lankydavo. Audra labai supyko ant savo draugų. Atsiminė, kai kiti klasės draugai susirgdavo, visa klasė padarydavo didžiulį plakatą, nunešdavo ligoniui ir linkėdavo daug sveikatos. O ji jau tiek savaičių čia guli ir nieko negauna iš savo klasės draugų. Bet vieną dieną Audra pakeitė savo galvoseną apie visus savo draugus ir apie save.

* * *

— Labas, Audra! Mano vardas Petras, ir aš turiu šiandien įleisti tave į dangų.

— Kaip aš čia atsiradau? Juk neseniai aš gulėjau ligoninėje ir buvau gana sveika!

— Bet mums danguje atrodė, kad tu tikrai neturi noro gyventi! Tik bumbi, kad negauni dovanų iš kitų, o pati niekada nesi kitiems padėjusi. Nežinau, ar dangui reikalingi tokie žmonės. Čia mes vieni kitiems padedame, bet nesitikim jokio atlyginimo. Mums užtenka, kai kiti mums pasako „ačiū“. Tai didžiausia dovana — vertingesnė už auksą ir sidabrą ir kitas brangenybes. Ne, mums tinginių nereikia, ir ypač savanaudžių.

— O, prašau, įsileiskite mane! O jei ne, tai nors leiskite man dar gyventi žemėje ir pakeisti mano būdą. Prašau, prašau! — maldavo Audra.

* * *

Sekantį rytą Audra labai anksti pabudo. Galva sukosi ir ausyse vis skambėjo šv. Petro žodžiai:

— Mums tokių nereikia, mums tokių nereikia, mums tokių nereikia.

Tą sekundę Audra pasiryžo savo gyvenimą visiškai pakeisti.

* * *

Aušros tėvai nustebo, kai Audra pradėjo vaikščioti. Ji labai stengėsi ir per dvi savaites išmoko vaikščioti ir net galėjo truputį pabėgti. Būdama ligoninėje, ji dažnai padėdavo kitiems ligoniams. Juos pralinksmindavo, su jais juokavo ir padėdavo jiems atgauti norą gyventi. Audra nenorėjo atlyginimo; jai užteko pamatyti kito ligonio šypsena. Išėdama iš ligoninės ji su visais savo draugais atsisveikino ir grįžo namo. Dabar Audra suprato, kodėl reikia būti naudingai ir padėti savo artimui. Jeigu vienas kitam nepadėtų, koks būtų mūsų pasaulis!

Rūta Stropūtė
Aušros Vartų t.

SUSIKALBĖJOM!

Tai buvo pernai, vieną karštą liepos rytą Londone, „Braškių kalvos“ pačioje viršūnėje, kurioje patogiai sutilpo bene 500 šaunių lietuviukų, sulėkusių čia iš kelių pasaulio šalių susipažinti, pabendrauti, na, ir gal susiporuoti — pradžiuginant tėvus, senelius, tetas, dėdes ir visą lietuviškąją išeiviją.

* * *

Pirmasis rytas prausykloje. Švarinasi čia būrelis įvairių stilių barzdomis ir ūsais apsiželdžiusių jaunuolių, smalsiai besidairančių į kits kitą. Veidai nepažįstami, — jokių kortelių su pavarde ar krašto pavadinimu, tik aišku, kad jie visi — tėvynainiai, nors iki šiol tegirdėti tik įvairių nėsuprantamų kalbų dūzgas.

Kongresas dar tik prasideda — reikia skubiai susipažinti. Ir sužčia prausykla:

— How do you do?

— A, England! — kumšteli kitam toks tamsoko veido lietuvaitis ir atsako:

— Bonjour!

— Saliut!

— Servus!

— Guten Morgen!

(Žiupsnelis prisiminimų IV-jo Jaunimo kongreso metines minint)

— Ich nicht mich sprechen deutsch, — nuolaidžiai šypsodamasis, atsako šalia besiprausiantis, lino žiedo akim, jaunikaitis ir pabando prakalbinti sava kalba:

— Bom dia!

Perkreiptu žandu besiskutantis

*IV PLJ Kongrese iš 7 kraštų
suvaziavusių skautų-čių sueigos
dalyvių dalis.*

atletas prunkšteli juoku ir suriaumoja:

— Buenos duenos!

— God dag!

— Čiau, čiau! — tik čiauskia iš visų pusių.

Staiga prasiveria durys ir pro vandens srovės teškėjimą pasigirsta skambus, griausmingas (aiškiai, valdžios!) balsas:

— Labryt! Kalbame tik lietuviškai!

Nuo to ryto ir ėmė visi stengtis kalbėti, dainuoti ir net galvoti lietuviškai.

— Ar taip ir buvo? — paklaus ne vienas abejojantis, ten nebuves.

— Buvo buvo, kaip nebuvo! — atsakysime tie, kurie Jaunimo kongrese pernai buvome ir, visomis kalbomis kalbėdami, savos, gimtosios nepamiršome.

Smėgūs tie Jaunimo kongresai, ką ir besakyti! Kad dažniau jie būtų ruošiami!

sj

Išsireiškimų žaidimo atsakymai: 1—d, 2—i, 3—e, 4—j,
5—b, 6—h, 7—k, 8—c, 9—f, 10—a, 11—g.

D Ė M E S I O ! ! !

MENU MĪSLĖ' skyrius skelbia konkursą

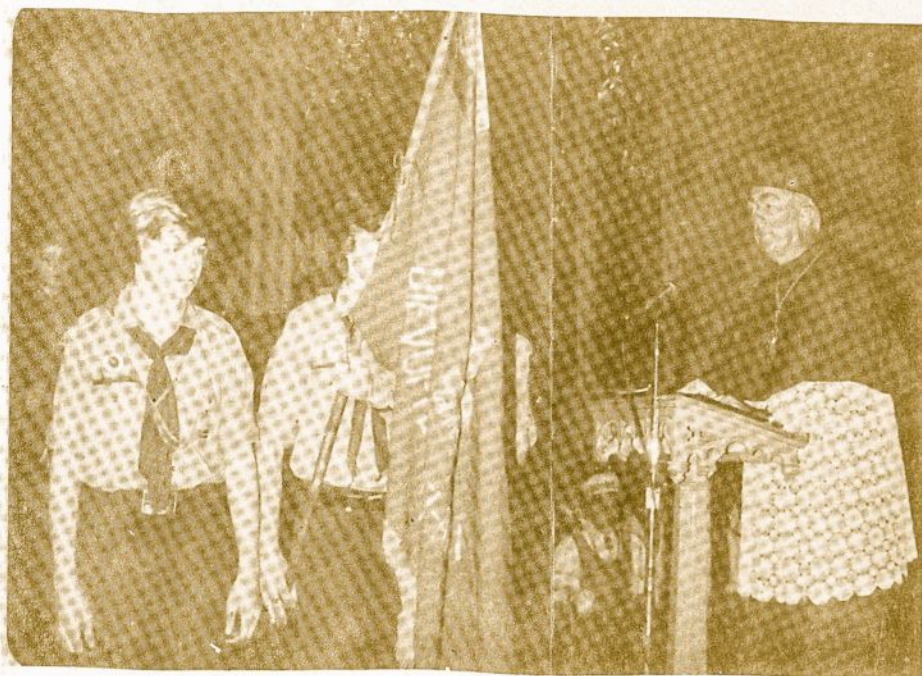
Kviečiame parašyti rašinėlį, naudojant šio (spalio mėn.) SKAUTŲ AIDO „Menu Mįslė“ skyrelio žaidimo bent 7 išsireiškimus.

Konkurso dalyviai skirstomi į tris grupes: sesės ir broliai iki 13 metų amžiaus, iki 15 metų ir iki 18 metų amžiaus.

Geriausias rašinėlis kiekvieno amžiaus grupėje laimi \$15.00 premiją.

Po rašinėliu prašome pasirašyti tik savo amžių ir slapyvardį. Rašinėlį įdėti į baltą vokelį ir užlipdyti. Į kitą vokelį įdėti raštelį su slapyvardžiu ir tikru vardu, pavarde, adresu, tunto ir dfaugovės vardu ir užlipdyti. Abu vokelius įdėti į kitą voką ir pasiųsti SKAUTŲ AIDO redakcijai iki šių metų lapkričio 30 dienos.

mūsų DIDZIOJI SEIMA

Toronto Rambyno tunto skautai su vėliava Vilniaus Universiteto 400 metų minėjime, St. Michael's kated-

roje. Dešinėje — Toronto kardinolas G. Emmett Carter, pasakęs pamokslą.
nuotr. S. Varankos

Ramūnas ir Silvija Zinkevičiūtė Sapliai.

nuotr. S. Varankos
 Toronto Šatrijos ir Rambyno tuntai džiaugiasi nauja skautiška Ramūno ir Silvijos pora. Š.m. rugpiūčio 9 d. jie „sumainė aukso žiedus“... Jie abu yra baigę lituanistines mokyklas. Sesė Silvija studijavo meną, priklausė „Gintaro“ ansambluiui. Brolis Ramūnas jau trečius metus studijuoja mediciną, priklauso sporto klubui. Kanados rajono vadas v.s. V. Skrinkas jaunesiems puotoje linkėjo: „Būdami skautais, išmokome kartu šokti, dainuoti, Dievą, Tėvynę ir Artimą mylėti. Iš jūsų, Silvija ir Ramūnai laukiame naujos lietuviškos skilties, nes mūsų gretos retėja. Mes visi čia esantieji skautai su jumis džiaugiamės ir linkime Dievo palaimos.“

Toronto Kaziuko mugėje J. Namiakas ir Šimkus pasiruošę patarnauti prie skanėstų stalo.

nuotr. S. Varankos

Clevelando paukštytės ir vilkiukai atlieka programą.

Neringos tunto tuntininkė v.s. S. Gedgaudienė prisega Vėliavos žymenį V. Juodišiutei.

nuotr. V. Bacevičiaus

Skautų pagaminta koplytėlė didžiajai skautų rėmėjai p. L. Nagevičienei. Koplytėlę įteikia D. Minkūnas.

Vl. Bacevičiaus nuotr.

PILĖNŲ tunto Vytauto dr-vės skautai kandidatai tapo skautais ir pasipuošė geltonais kaklaraiščiais.

Vl. Bacevičiaus nuotr.

Romuvos stovykloje GINTARO ir
AŽUOLO mokyklų dalyviai su va-
dovais.

nuotr. Vl. Bacevičiaus

Skaučių Seserijos Vyr. Skautininkė
su GINTARO vadovių stovyklos
vadovėmis. Iš k. vyr.sk. Danutė
Garbaliu kienė, v.s. Gilarūda Mato-
nienė, v.s. Irena Kerelienė, v.sl.
Indrė Ramanauskaitė-Paškevičienė
ir v.s. Vanda Aleknienė — GINTA-
RO mokyklos vedėja.

nuotr. Vl. Bacevičiaus

Prie Pymatuning ežero, Pensylvani-
joje, Clevelando Skautai Akademi-
kai surengė įdomią iškylą, kurioje
dr. Viktoras Stankus kalbėjo apie
veikimą Amerikos politikoje. Išky-
loje dalyvavo svečiai iš Floridos ir
Californijos.

nuotr. E. Klimo

Europos rajono vadas v.s. J. Alkis skautiško pasitarimo metu su skautininkais Nottinghame.

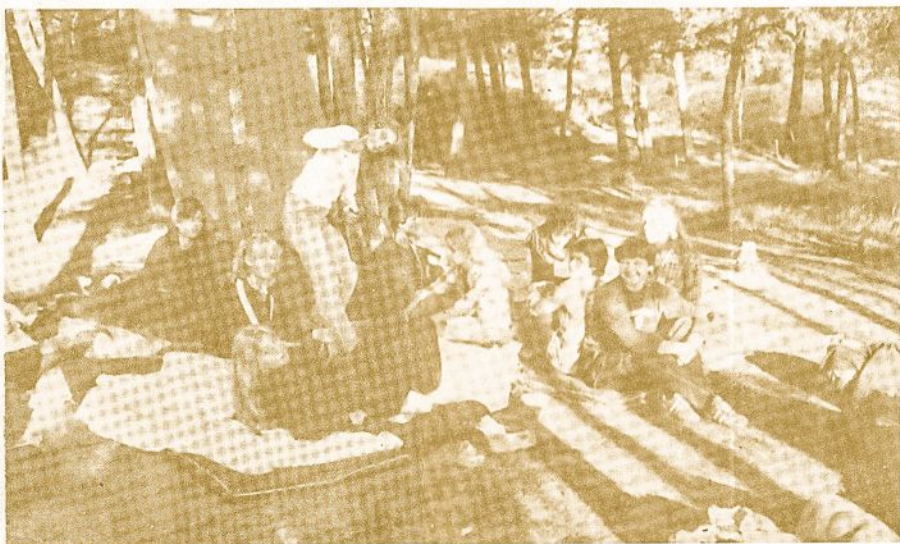
S. B. Vaitkevičiaus nuotr.

Kernavės tunto sesės Lisa Chiapetta ir Vilija Traškaite su viešnia iš New Yorko — Lina Alksninyte (viduryje). Šių metų „Kepurnės“ stovykloje sesės kernavietės pasipuošė gražiomis, plačiabrylemis kepurėmis. Visos atsivežė juosteles, o kuri neturėjo — parūpino sesė Marytė Utz.

„Kepures puošiam juostele,
Tėvynės meilė širdyse!“

nuotr. psl. D. Kerelytės

Kernavės tunto vyr. skaites kandidatės išskylaujant prie Ludington, pažadino šilta saulutė ir sesės fotografės. Kartu išskylavo vadovės — Mirga Rymavičiūtė ir Gilė Liubinskaitė, kuri pravedė gražią vakaro programą. Iš Kepurnės stovyklos išskylautojas aplankė ps. Marytė Utz, v.s. A. Saulaitis ir kitos vadovės.

nuotr. D. Kerelytės

SKAUTU AIDAS

6346 S. Washtenaw Ave.
Chicago, Ill. 60629

LSK
STATUS
BURN OAK
SOUTH RIVER 011
60346

